

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ПРУДИВУС ОЛЕГ ВАСИЛЬОВИЧ
УХВАЛА

20 жовтня 2020

Київ

№ 5311/0/18-20

Про залишення без розгляду скарги
Горничара С.І. стосовно судді
Заставнівського районного суду
Чернівецької області Сірик І.С.

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Прудивус Олег Васильович, здійснивши попередню перевірку дисциплінарної скарги Горничара Станіслава Івановича стосовно судді Заставнівського районного суду Чернівецької області Сірик Інни Степанівни,

встановив:

7 жовтня 2020 року до Вищої ради правосуддя надійшла скарга Горничара С.І. (вх. № Г-5450/0/7-20), на дії судді Заставнівського районного суду Чернівецької області Сірик І.С. під час розгляду кримінального провадження № _____ відносно _____ та _____ обвинувачених у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною третьою статті 185 Кримінального кодексу України (далі – КК України).

У скарзі Горничара С.І. зазначає про порушення суддею норм процесуального законодавства під час розгляду клопотання про продовження йому строків тримання під вартою.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 7 жовтня 2020 року дану скаргу передано для попередньої перевірки члену Вищої ради правосуддя Прудивусу О.В.

Пунктом 1 частини третьої статті 42 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» передбачено, що дисциплінарне провадження включає попереднє вивчення матеріалів, що мають ознаки вчинення суддею дисциплінарного проступку, та прийняття рішення про відкриття дисциплінарної справи або відмову у її відкритті.

Відповідно до пунктів 1-2 частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» визначений порядок попередньої перевірки дисциплінарної скарги та встановлено, що член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), зокрема, вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону; за наявності підстав, визначених пунктами 1-5 частини першої статті 44 цього Закону, - повертає дисциплінарну скаргу скаржнику.

Згідно положень частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарна скарга подається у письмовій формі та повинна містити, зокрема, конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді.

У скарзі Горничара С.І. порушується питання про притягнення судді Заставнівського районного суду Чернівецької області Сірик І.С. до дисциплінарної відповідальності за дії під час розгляду справи, яка на сьогодні перебуває у її провадженні та у якій розгляд триває.

Відповідно до даних сайту «Судова влада», в розділі «Стан розгляду справ» за посиланням <https://court.gov.ua/fair/> справа № 716/479/20, станом на день звернення скаржника до Вищої ради правосуддя не розглянута, знаходиться у провадженні судді Сірик І.С.

Таким чином, оскільки відсутні відомості про те, що розгляд справи закінчено, а отже справа знаходиться в провадженні судді Сірик І.С., будь-яка перевірка наявності в діях останньої ознак дисциплінарного проступку, вчиненого під час розгляду цієї справи, та висновки щодо наявності підстав притягнення судді до відповідальності, до ухвалення судового рішення у справі є передчасними.

При здійсненні правосуддя судді незалежні і керуються верховенством права (частина перша статті 129 Конституції України, частина перша статті 6 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»).

Згідно з частиною третьою статті 6 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» втручання у здійснення правосуддя, вплив на суд або суддів у будь-який спосіб забороняються і мають наслідком відповідальність, установлену законом.

За змістом частини четвертої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» не допускається зловживання правом звернення до органу, уповноваженого здійснювати дисциплінарне провадження, у тому числі ініціювання питання відповідальності судді без достатніх підстав, використання такого права, як засобу тиску на суддю у зв'язку зі здійсненням ним правосуддя.

Подання дисциплінарної скарги на дії судді під час розгляду ним судової справи може розцінюватися як засіб тиску на суддю з метою спонукання до ухвалення певного судового рішення.

Згідно з Бангалорськими принципами діяльності судді, затвердженими резолюцією 2006/23 Економічної та Соціальної Ради ООН від 27 липня 2006 року, суддя повинен виконувати свою професійну функцію незалежно, виходячи з власної оцінки фактів та відповідно до свідомого розуміння закону, незважаючи при цьому на будь-які зовнішні впливи, стимули, тиски, загрози чи втручання, прями або непрями, хоч би від кого вони йшли і хоч би якими були їх причини.

Будь-які дії спрямовані на перевірку наявності в діях судді Сірик І.С. під час розгляду справи № 716/479/20 ознак дисциплінарного проступку, окрім як

безпідставного затягування або невжиття суддею заходів щодо її розгляду протягом строку, встановленого законом (на що Горничар С.І. не скаржить) можуть бути розцінені як тиск на суддю та втручання в здійснення правосуддя. Більш того, це прямо заборонено статтею 31 Закону України «Про Вищу раду правосуддя».

Крім цього, відповідно до Єдиного державного реєстру судових рішень встановлено, що [] скористався наданим йому правом та оскаржив у апеляційному порядку ухвалу Заставнівського районного суду Чернівецької області від 29 липня 2020 року про продовження строку тримання його під вартою.

Ухвалою Чернівецького апеляційного суду від 9 вересня 2020 року апеляційну скаргу обвинуваченого [] залишено без задоволення, а ухвалу Заставнівського районного суду Чернівецької області від 29 липня 2020 року про продовження строку тримання під вартою [] без змін.

У вказаній ухвалі зазначено, що, приймаючи рішення, яке наразі переглядається, районний суд, відповідно до вимог кримінально-процесуального закону, обґрунтовано зазначив, що ризики, передбачені статтею 177 КПК України, які були заявлені на час обрання відносно [] запобіжного заходу у виді тримання під вартою, не зменшились та продовжують існувати, а застосування більш м'яких запобіжних заходів не зможе гарантувати належну процесуальну поведінку обвинуваченого. Суд правильно посилався на те, що [] може переховуватися від суду, оскільки ним був вчинений злочин на території Чернівецької області, де постійного місця проживання та міцних соціальних зв'язків він не має, оскільки є уродженцем та зареєстрований у області, а мешкає у місті [] області. Крім цього, суд зважив, що [] раніше неодноразово судимий за вчинення умисних корисливих злочинів, відбував покарання у місцях позбавлення волі. Наразі [] обвинувачується у вчиненні умисного тяжкого злочину проти власності за попередньою змовою групою осіб, поєднаного із проникненням у інше приміщення. У випадку визнання винуватим йому загрозуватиме покарання на строк від трьох до шести років позбавлення волі, яке є безальтернативним. Окрім того, у провадженні Тячівського районного суду Закарпатської області перебуває кримінальне провадження по обвинуваченню його у вчиненні злочину, передбаченого частиною третьою статті 185 КК України, що [] підтвердив у апеляційному суді.

Викладене у сукупності районний суд правильно оцінив як ризик вчинення обвинуваченим іншого кримінального правопорушення у випадку зміни запобіжного заходу на більш м'який.

Із матеріалів справи вбачається, що судовий розгляд кримінального провадження триває і на даний час не завершений. Суд під час прийняття рішення, яке наразі переглядається, врахував, що по справі не допитані всі свідки, а обвинувачений показання суду не давав, отже знаходячись на волі, він

може незаконно, з метою уникнення відповідальності за скоєне, впливати на свідків.

Достатніх доводів на спростування таких обставин апелянтом не наведено.

В ухвалі також зазначено, що довідка медичної частини № 33, надана апеляційному суду, не свідчить про те, що за станом здоров'я не може утримуватися у СІЗО. Зазначені обставини є достатніми для висновку про те, що , перебуваючи на волі, може вчинити інше кримінальне правопорушення, переховуватись від суду з метою уникнення кримінальної відповідальності, і більш м'які запобіжні заходи не зможуть на даний час таким ризикам запобігти та забезпечити виконання обвинуваченим процесуальних обов'язків.

Доводи Горничара С.І. про безпідставність обвинувачення за частиною третьою статті 185 КК України та недопустимість доказів є предметом судового розгляду, за наслідками якого суд вирішить питання щодо винуватості чи невинуватості.

За таких обставин, доводи, викладені у скарзі, про допущення суддею під час розгляду справи № 716/479/20 норм процесуального законодавства, які на думку скаржника, згідно частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» слугують підставою притягнення судді до дисциплінарної відповідальності в даний час не можуть бути предметом перевірки.

Пунктами 2-3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» передбачено, що дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона, не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді та не містить посилання на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарних проступків суддів.

Таким чином, враховуючи вищенаведене, вважаю, що скарга Горничара С.І. подана з порушенням вимог пунктів 2 та 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», оскільки не містить відомості про ознаки дисциплінарного проступку та не містить посилання на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

Враховуючи наведене, керуючись статтями 42-43, пунктом 2, 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»,

ухвалив:

скаргу Горничара Станіслава Івановича стосовно судді Заставнівського районного суду Чернівецької області Сірик Інни Степанівни залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Другої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

О.В. Прудивус